

Romeo och Julia

en musikör

av Lasse Dahlberg

fritt efter William Shakespeare

Föräldrars dårskap

*Föräldrars dårskap, mord och vedergällning
är innehållet i vår föreställning
En kärlevsväg mot undergång
en kärlevsnatt som bryts av fågelsång*

*Two starka familjer bråkar och regerar
på denna vackra plats
Verona, där vi spelar
Skön flicka från den ena
en yngling från den andra
dom älskar vilt och högt
älskar vilt och högt varandra*

*Men deras kärlek får ett sorgligt slut
på grund av denna fiendskap
dom dör – dom låter livet rinna ut
och budet blir ett bittert nederlag*

*Men såsom kärlek kan förena
kan kärleks död i denna pjäs och mena
att bråket mellan man och man
blir utbytt mot en framsträckt hand*

*Föräldrars dårskap, mord och vedergällning
är innehållet i vår föreställning
En kärlevsväg mot undergång
en kärlevsnatt som bryts av fågelsång*

Stadsbornas kör

(inst –viskande –sång)

(Amman)

Två starka familjer bråkar och regerar på denna vackra plats –
Verona där vi spelar.
Tre strider har tre gånger blossat upp
för hatet mellan Capulet och Montague.
Stadens borgare är trötta på denna fejd mellan grannar.

*Diddelidum diddelidum dum dum
Diddelidum diddelidum dum dum*

*På dom Slå dom Ja, slå ner dom -
ner med Capulet!
På dom Slå dom Ja, slå ner dom
ner med Montague!
Ner med dessa båda släkter
Som förstör vår stad
Ner med dessa båda släkter
Som förstör vår stad
Ner! Ner! Ner!
Ner! Ner! Ner!*

(Amman)

Två starka familjer bråkar och regerar
på denna vackra plats – Verona där vi spelar.

En rök av sorgsna suckar

En skön flicka från den ena och en yngling från den andra
älskar vilt och högt varandra.

Men när spelet börjar är Romeo inte kär i Julia
utan i Rosalina som inte besvarar hans kärlek.
Romeo suckar, gråter, stänger fönsterluckorna i huset
och låser in sig ensam i sitt rum.

*Kärlek en rök av sorgsna suckar
den är heta kinder, eldig om den klarnar
Den är hav av bådars tårar om den kvävs
hav av bådars tårar om den kvävs*

*Kärlek en dårskap som ser klart
ett bittert gift, dödligt och underbart
Den är hav av bådars tårar om den kvävs
hav av bådars tårar om den kvävs*

Ammans sång

*Romeo han går omkring i gryningsljus
och saltar morgondaggen med sin gråt
Han hopar moln till moln med sina suckar
han vill va ensam med sin tunga låt*

*Flyr för dagen drar sej bort från morgonljus
och låser in sej ensam på sitt rum
Han stänger fönsterluckorna i huset
och lever där en konstgjord natt helt stum*

Romeo vår hjälte

*Romeo vår hjälte i Verona
Är drucken av en kärlekssaft
Han kan ej känna, bara tråna
Galen av en obesvarad kraft*

*Ga ga ga ga ga ga ga ga
G a l e n*

*Romeo vår hjälte i Verona
Ser Rosalina som en ros
Nu ska vi se om spelet vill förvåna
Så att hans sorger far sin kos*

*Romeo vår hjälte i Verona
Suckar, gråter, vill bara dö
Men om en högre makt får råda
Kan den så nya kärleksfrö*

(Amman)
Ska spelet förvåna?
Ska en högre makt så nya kärleksfrö!

Nattens ögon blundar

(2x8 instr. –2x8 kör dam da da dam)

Familjen Capulet bjuder till fest,
en blomsterfest där blommorna är vackra kvinnor,
knoppar som ska brista efter vinterns mörka natt.
”Kom!”- säger herr Capulet – ”min dotter Julia är med i
blomsterringen.
Hon är bara en av alla vackra knoppar.
Kom och ta för er! Välkomna!

*Kom och dansa
drick och dansa
ät och dansa en gång till
Festen fyller
blodet dunkar
allting rör sej tiden står still*

** dam da da dam*

* Tre objudna maskerade ynglingar från familjen Montague
smyger sej in på festen. En av dom är Romeo.

*Kom med kyssar
söta kyssar
varma heta munnar
Lys du måne
blek och stilla
nattens ögon blundar*

*Dam da da dam..... **

** Romeo dansar med Julia*

.....och stjäla en kyss.

*Kom och dansa
drick och dansa
ät och dansa en gång till
Festen fyller
blodet dunkar
allting rör sej tiden står still*

Häftig lycka

*På natten smyger Romeo fram under Julias balkong och sjunger
(Kören nynnar)*

*”Kom fram min sköna sol –
döda månens skiva med din glans.
Om dina ögon satt på himlen,
skulle fåglar sjunga som om inte natten fanns!”*

*Julia svarar - ”Romeo, älska mej ändå!
Byt ditt namn jag ber dej, jag älskar dig så!
Romeo, om det inte går, förnekar jag mitt eget och följer dina
spår”*

(paus)

*Men hur ska detta sluta.
Ska deras kärlek gro i denna fiendskap
mellan familjerna Capulet och Montague?*

*Häftig lycka får ett häftigt slut
Våldsamt kärlek är som eld och krut*

*Doft av honung som är ljuvligt mild
Blir söt och sliskig när den slukas vild*

*Vill du älska länge – älska då med måtta
Vill du leva länge – lev med måtta
Vill du älska länge – älska då med måtta
Vill du leva länge – lev med måtta*

Vilken gudomlig kraft

(Amman)

Romeo springer till munken – fader Lorenzo
för att berätta om sin kärlek till Julia
och be honom viga dom samma dag.
Nu går det undan!

*Vilken gudomlig kraft det finns uti naturen
Vilken gudomlig kraft i växterna och djuren*

*Moder Jord hon både föder och begraver
hon föder alla barn vid sina bröst
Moder Jord ger inte alla lika
och inte alla lika mycket tröst*

*Vilken gudomlig kraft det finns uti naturen
Vilken gudomlig kraft i växterna och djuren*

*I jordens växter som i jordens människor
regerar kampen mellan ont och gott
Missbrukas kroppen eller växten
då kommer dödlig röta bli dess lott*

Vilken gudomlig kraft det finns uti naturen

(Amman)

”Det finns en mening med att hjälpa er” – säger fader Lorenzo –
”om ni gifter er kan hatet mellan era två familjer bytas ut och bli
till vänskap.

Landsförvisad

(Amman)

Men nu händer allt slag i slag. En duell på torget dödar Tybalt och
Mercutio.
Tybalt från familjen Montague och Mercutio från familjen
Capulet.

Romeo får skulden och fursten landsförvisar Romeo.

(tempo)

”Romeo måste bort! Från och med nu är han fredlös.
Ta bort liken och lär er lyda lagen!”

*Landsförvisad, Landsförvisad
Landsförvisad, Landsförvisad
ett ord, ett djävla ord*

*Landsförvisad, Landsförvisad
från hem och moderjord*

*Himlen marken, här är barndomsträden
Luften, fälten, åkrarna och vägen
Luften, fälten, åkrarna och vägen*

** Landsförvisad, Landsförvisad
Landsförvisad, Landsförvisad*

** Fader Lorenzo viger Romeo och Julia och dom får
sin första kärleksnatt innan Romeo måste fly landet.*

ett ord, ett djävla ord

*Landsförvisad, Landsförvisad
från hem och moderjord*

*Flugorna får stanna kvar och jag får fly
flugorna är fria i min by
flugorna är fria i min by*

Landsförvisad, Landsförvisad

*(Amman)
Samma natt rustar familjen Capulet till bröllop.
Greve Paris har friat och ska få Julia till sin brud.*

Förtvivlan är min arvedel.

*Julia vägrar. Julia som redan är gift med Romeo
men inte berättat för sina föräldrar än
Pappa Capulet blir vansinnig och tvingar henne att lyda.*

I full förtvivlan ber Julia fader Lorenzo om hjälp.

*(Sop/Alt)
Förtvivlan är min arvedel
Men du mitt enda hopp
Är allting slut – ett sorgespel
Så kniven får min kropp*

*”Vänta! Jag ser ett litet ljus!” säger fader Lorenzo.
”Det krävs en handling som är lika förtvivlad som du är nu.*

Men om du hellre vill dö än gifta dej med Paris,
så vågar du kanske det här som liknar döden men hindrar den.”

(Alla)
En magisk saft som söver djupt
får pulsen stanna läpparna bli grå
Det blir den hjälp i nöden
som Julia får smaka på

(a tacca)

En dödsscen spelas fram

(kören oh!)

(Amman)
”Du bärs som seden är i högtidskläder
på en öppen bår till det gamla gravvalvet
där familjen Capulet har sitt vilorum.
Under tiden skickar jag ett brev till Romeo
och berättar om vår plan, då kommer han hit.

Efter fyrtyotvå timmar vaknar du som efter en ljuvlig sömn
och då finns han hos dej. På natten tar Romeo dej till Mantua.”

”Ge mig flaskan! Tala inte om rädsla.”

En dödsscen spelas fram
sömnens droppar kom
Spelas ensam fram
droppar kom

Skräckens död och natt
sömnens droppar kom
Ådror isar hemska skratt
droppar kom

Galna tjut från underjorden
sömnens droppar kom
Släktens döda skallar orden
droppar kom

Romeo! Hör Romeo!
sömnens droppar kom
Det är för dej hon dricker
Droppar kom

(Amman)
Under tiden rustar familjen Capulet till bröllop
mellan greve Paris och Julia.

Far i huset

”Fort!”
 skrockar Herr Capulet ”Rör på benen!
 Tuppen har galit två gånger och klockan har redan slagit tre!
 Var är pastejerna? Snåla inte!”

*Ja det är lätt att va far och bestämma
 när alla gör som han vill
 När envisa ungar mjuknar
 ja, då vill han bjuda till*

*Ja, det är Far i huset Far i huset Far
 han far i huset far i huset far
 Ja, det är Far i huset Far i huset Far
 han far i huset far i huset far*

*Nu är inte tid att vila
 tuppen gal tuppen gal
 Pastejer, ved och stekspett
 ska fylla våran sal*

*Ja, det är Far i huset Far i huset Far
 han far i huset far i huset far
 Ja, det är Far i huset Far i huset Far
 han far i huset far i huset far*

*Brudgummen han kommer
 med musik och sång
 Väck vår sköna Julia
 och gör det på en gång!*

*Ja, det är Far i huset Far i huset Far
 han far i huset far i huset far
 Ja, det är Far i huset Far i huset Far
 han far i huset far i huset far*

(Amman)
 Julia! Julia! – Oj vad hon sover! Upp nu mitt lilla lamm!
 Fy på dej, du är en riktig sömntuta!
 I natt blir inte mycket sova av när greven tar på fröken.

Herrn! - Frun! Hon är död!

Döden ligger vit

(Amman)

Julia ligger blek och livlös i sin säng.
En glädjefest blir inte av.
Brudens krona blir en krans att lägga på en kista.

*Döden ligger vit som vårfrost på en blomma
Död är nattens brud när dagen skulle komma*

Fader Lorenzo, som ju vet att Julia sover djupt,
tröstar familjen Capulet.

”Förtvivlan botar inte sorgen.
Ni och himlen ägde var sin del av denna vackra flicka.
Nu är hon himlens hel och hållen, men så mycket bättre,
himlen vårdar den till evigt liv.
Naturen kräver gråt när det gör ont men förnuftet ler åt jordens
tårar.

*En glädjefest blir inte av på denna dag den sista
Brudens krona blir en krans att lägga på en kista*

(Amman)

Det blir inte så som munken räknat ut.
Brevet till Romeo når aldrig fram.
Istället får Romeo bud om att Julia ligger död i släktens
gravkammare.

Full av förtvivlan tar sej Romeo dit,
ser Julia död och förenar sig med sin älskade
genom att dricka av en flaska gift.

När Julia vaknar ligger Romeo död vid hennes sida.

”Jag kysser dina läppar, kanske finns det så mycket gift där
så kyssen hjälper mej att dö.” säger hon

”Din mun är varm. Se, en dolk.
Kom dolk – rosta där och låt mej dö!

*Döden ligger vit som vårfrost på en blomma
Död är nattens brud när dagen skulle komma*

*En glädjefest blir inte av på denna dag den sista
Brudens krona blir en krans att lägga på en kista*

Så rinner sanning upp

Hu HUUUU Hu HUUUU

(Amman)

Fursten kommer med sitt följe.

”Vad är det för en ryslig morgonmässa
som drar oss upp ur sängen före gryningen.
Säg nu genast vad ni vet om allt det här.

Hu HUUUU Hu HUUUU

Var är ni nu bittra fiender? Capulet! Montague!
Se här vilket straff för detta hat.
Kärleken själv har mördat er glädje.

*Så rinner sanning upp
Som källans klara vatten rinner upp
Att hat ja detta grymma hat
Dödat kärleksliv i natten*

*Men såsom kärlek kan förena
Kan kärleksdöd i denna pjäs och mena
Att bråket mellan man och man
Blir utbytt mot en framsträckt hand*

(Amman)

Herr Montague säger -

”Jag reser en bild av er dotter i renaste guld.
Så länge som Verona finns skall ingen kärare bild finnas
än bilden av den ljuva Julia”

Herr Capulet svarar -”Vid hennes sida skall Romeo stå!”

Dyster fred

*Denna morgon skapar dyster fred
tunga moln ska skymma solen
Tala mer om bitter strid vi ber
så kan vi alla fria eller döma*

*Aldrig har en saga rört oss så
som den om Julia och Romeo
Nej, aldrig har en saga rört oss så
s o m d e n o m J u l i a o c h R o m e o !*

Slut